

[Poul Møller.]

grænsen til 22.000 kr. og derved fremkalde større tilskyndelse for hustruer til at tage arbejde ude.

Og så det bundne opsparingsforslag, som den højt ærede finansminister har fremsat, og som jeg forstår, den højtærede finansminister vil have gennemført. Det er vel en af de ting, der skal gennemføres, nå, det er det måske ikke. Men i så fald, hvis det bliver gennemført, betyder det, at den tilskyndelse til udearbejde for hustruer, der skulle ligge i, at man har forhøjet proportionalsskattegrænsen fra 18.000 kr. til 22.000 kr., forsvinder, når man samtidig skal svare den bundne opsparring med 2 000 kr. inden for det interval.

Jeg er tilhænger af et indkomststop, deri har handelsministeren ret, og hvis der var et indkomststop i disse forslag, ville jeg stille mig uhyre venligt over for en hel del i denne portion, men jeg begyndte i morges, i går morges, må vi sige, med at prøve på at påvise, at der ikke var et indkomststop. Jeg brugte det ærede medlem hr. Hans Rasmussens udtalelse og sekretær Thomas Nielsens udtalelse, og jeg har i aften haft socialdemokratiets løbeseddel fremme for at påvise over for det radikale venstre og den højtærede handelsminister, at der ikke er noget indkomststop. Derfor ser jeg ikke nødvendigheden af at gennemføre de andre foranstaltninger.

Og så til sidst til den højtærede statsminister, som heldigvis standsede fra sin selvmorderiske drift hen imod afgrunden. Det var, lige som om han stoppede op her til sidst, han fik Hamlets tvivl — Hamlet var også prins af Danmark — og denne tvivl gjorde, at han nu gav os besked om, at der var ingen grænse for forhandling. Det er naturligvis klart, at der er visse ting, regeringen ikke vil give afkald på, og der er visse ting, vi ikke giver afkald på, og så må vi se under forhandlingerne, om vi ud fra forskellige synspunkter kan nå et resultat, og det må vi så begynde på i dag kl. 10.

Jeg bøjer mig for, at taletiden er udløbet, men det havde rigtignok været rart, om de lovforslag, der skal til første behandling i dag og i morgen, kunne henvises til udvalgsbehandling, før vi skal tage stilling til, hvorvidt de skal gennemføres; men alt det

ordner sig jo nok, efterhånden som vi kommer hen ad vejen.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har fået attest af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen på, at min forstand ikke er, hvad den har været. Jeg er blevet gammel og ved at blive senil. Det kan også godt være, men på den anden side, er det ikke noget bevis på senilitet, at jeg gerne vil have at vide, hvad der ligger bag disse lovforslag, og hvilke virkninger de vil få, hvis de bliver vedtaget.

Jeg tillader mig at gøre det ærede medlem hr. Hans Rasmussen opmærksom på, at vi her behandler forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster, forslag til lov om udbyttebegrænsning, forslag til lov om pris- og avancementstop, forslag til lov om bunden opsparring for skatteåret 1963-64 plus de 3 komplicerede landbrugslovforslag plus lovforslag om sygeforsikring og forskellige andre sociale lovforslag, som ganske vist er sat på dagsordenen til i morgen. Synes det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ikke, at det er rimeligt at sige: vi vil dog have lov til at kigge lidt nærmere på de lovforslag? Er det virkelig et bevis på senilitet, at man ikke, så snart sådanne lovforslag bliver forelagt, ved nøjagtigt: hvad skal så maskinarbejder Petersen i Hobro tjene? Jeg synes ikke, det er noget bevis.

Derimod vil jeg sige til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at han må selvfølgelig gerne — som mange af sin gruppe — glæde sig ved tanken om, at man nu måske kan slippe ud af den umulige politiske situation, man har bragt sig i det sidste par år, ved at alliere sig med venstre og de konservative. Nu kan man måske slippe ud af den ved at lave et valg. Det skal være jer vel undt, men det er for billigt at komme og sige, at nu allierer Aksel Larsen sig med oppositionen. Det er for billigt sagt af ordføreren for et parti, som i snart 2 år ikke har bestilt andet end i stort og småt at alliere sig med venstre og de konservative.

(Kort bemærkning).

Axel Kristensen: Det ærede medlem hr. K. B. Andersen talte hånligt om besparelser